

но отъ тамъ съсредоточенъ огнь.... Ротитѣ, видимо, искатъ да ги заобиколятъ отъ флангътъ ; нито на минута пушечный огнь не угихва, напротивъ расте и расте, като са еливалше съ отзивтъ на маршовитѣ, на ветвяющитѣ въ бойовната линия полкове. Нашитѣ „Пибоди“ още вървятъ безъ да стрѣлятъ. Ний подъ огньтъ, а сами огнь не откриваме. За една минута прѣдъ могиликтѣ, стрѣлцитѣ на углицкийтъ полкъ са спиратъ.... Чува са командата, разтваря са цѣпъта и съ бѣгли крачки бѣга като захваща могиликтѣ съ крива линия.... Залповетѣ и бързѣйтъ огнь у турцитѣ дохождатъ до изстѣпление. Нашитѣ въ могиликтѣ, бой на щикове, чуваше са „ура“ и на върховетѣ на баиритѣ са показватъ угличанитѣ, като радостно размахвахъ съ пушкитѣ и като призовавахъ останалитѣ назадъ. Турцитѣ на върволици бѣгатъ въ гората и занемаватъ нейната вътрѣшность.. По този пѣтъ лесно е да са узнае тѣхното отстѣпление. Гѣстѣйтъ огнь на нашитѣ стрѣлци ги наложи така гѣсто, щого още отдалечъ виждашь, посрѣдъ бѣлѣющитѣ са снѣгове нѣкакво си черно пространство до самата гора.

— Юнаци угличане ! забѣлѣжеа Скобелевъ.... Мене ма обвинявахъ за Зеленитѣ гори.... Вий помните какви солдати ми проведохъ, за попълнување унищожениѣтъ подъ Плевенъ полкове.... Какви страхливци бѣхъ тѣ. Нима можаше съ тѣхъ да са воюва.... А сега полюбувайте са надъ тѣхъ.... Какъ сж юначни тѣ. Ето ви и Зеленитѣ гори. Въ двѣ недѣли дивизията получи бойовно въспитание.

Могиликтѣ почерняхъ отъ хора, които ги завзехъ. Отдолу до върхътъ на гѣсто заставахъ стрѣлцитѣ, но не за дълго. Нужно бѣше да са ползуваме отъ минутата и да продължаваме атаката.... Ето цѣпъта пакъ са развържила и са потеглила напрѣдъ — върви бързо, хубаво....

Отнодирѣ са движатъ още хора. У турцитѣ огньтъ става още по отчаепъ. Изведиждъ като че при тѣхъ са яви подкрѣпление, залповетѣ са сгѣстѣхъ, турцитѣ излизатъ отъ вътрѣшността на гората. Отъ фронтътъ съ убийствененъ огнь срѣщатъ нашето настѣпление. На лѣвийтъ флангъ на угличанитѣ са показватъ черкеси, на дѣсний нашитѣ като че са спрѣли, расклатили са.... Потеглихъ назадъ.... Още една минута и нашата цѣпъ, като са обстрѣлюва, волнообразно отстѣпва задъ могиликтѣ. На една минута Скобелевъ са страхува, за да не би итѣ тѣхъ да отдадѣтъ.... Не, могиликтѣ оставатъ за насъ.

Неприятелската кавалерия и не мисли да отстѣпва....